

La Societat Catalana de Química es mou...

Els nous horitzons de la química: els terrenys interdisciplinaris

Dins aquest cicle, el 15 de maig de 2001 se celebrà a l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Agrària de la Universitat de Lleida la sessió «La química en l'entorn agrari», que tenia per objectiu presentar a un públic no especialista la incidència de la química sobre diferents processos lligats al món agrari i il·lustrar tres àmbits molt diferents entre si, però que palesen la relació entre la química i l'agricultura. En la primera de les conferències, el Dr. Damià Barceló, del Departament de Química Ambiental de l'Institut d'Investigacions Químiques i Ambientals de Barcelona Josep Pascual Vila, presentà l'impacte de l'ús de plaguicides a l'aigua i quines són les tècniques més actuals per controlar-lo. La segona conferència, la va impartir el Dr. Xavier Farriol i Roigés, de l'Escola Superior d'Enginyeria Química de la Universitat Rovira i Virgili, que va fer esment de les possibilitats actuals de revalorar material vegetal com a matèria primera a la indústria química. Finalment, la tercera conferència, a càrrec del Sr. Enric Riera Valls, del Departament de Nutrició i Bromatologia de la Universitat de Barcelona, tractà sobre els additius alimentaris i els aliments nutracèutics.

El 21 de maig de 2001, a la sala d'actes de l'Institut de Ciència de Materials de Barcelona, a Bellaterra, tingué lloc la jornada dedicada a «Els nous materials». Entenem com a nous materials l'àrea que produeix compostos amb propietats moleculars i aplicacions molt sofisticades que han contribuït d'una manera extraordinària al desenvolupament de la tecnologia actual. En són exemples els cristalls líquids, els xips electrònics, les fibres òptiques, els superconductors d'alta temperatura, els nanoclústers, etc.

La sessió constà de quatre conferències, que van impartir els doctors Jaume Veciana («Materials moleculars metàl·lics») i Xavier Obradors («Superconductors a alta temperatura»), de l'Institut de Ciència de Materials de Barcelona; la Dra. Ana Omenat («Cristales líquidos»), del Departament de Química Orgànica de la Universitat de Saragossa, i el Dr. José Luis Bourdelande («Fulerenos»), del Departament de Química Orgànica de la Universitat Autònoma de Barcelona.

Debats de química a l'Institut d'Estudis Catalans

El 20 de novembre de 2001 tingué lloc la sessió «Els audiovisuals a l'aula de química». A la primera part, es va fer la presentació dels nous vídeos de suport a l'ensenyament de la química a l'educació secundària obligatòria. A la segona, el Sr. Jordi Moral va mostrar com produir vídeos senzills de suport a la docència de la química d'una manera fàcil. A partir d'exercicis pràctics, es donaren les pautes elementals per a la producció d'audiovisuals.

Finalment, la jornada es va cloure amb la presentació del vídeo de l'exposició «Tot és química», promoguda per la Societat Catalana de Química i el Museu de la Ciència i la Tècnica de Catalunya.

Cicle de conferències sobre els premis Nobel de l'any 2001

Dins aquest cicle de conferències que organitza l'Institut d'Estudis Catalans amb la col·laboració de les diferents societats, el 12 de desembre de 2002 el Dr. Josep Font, de la Universitat Autònoma de Barcelona, parlà sobre els treballs desenvolupats per William S. Knowles, Ryoji Noyori i K. Barry Sharpless, que els portaren a guanyar el premi Nobel de Química.

Renovació de la Junta de la Societat Catalana de Química

L'assemblea general ordinària de la Societat Catalana de Química, celebrada el 19 de febrer de 2002, va elegir la nova Junta de la Societat, que és encapçalada per Àngel Messeguer, president; Antoni Riera, secretari; Josefina Guitart, tesorera, i Oriol Rossell, responsable de publicacions. Com a vocals foren elegits Pere Alemany, Artur Bladé, Rosa Caballol, Ramon Canella, Jaume Farràs, Enric Jover, Santiago Olivella, Lluís Pagès, Cristina Palet, Antoni Planas i Concepció Rovira.

Prèviament a la votació, Pilar González Duarte, presidenta sortint, va fer un resum de les activitats dutes a terme per la Societat en els últims anys i va exposar el que per a ella ha d'ésser i representar una societat científica i els objectius que hauria d'assolir.

La tasca excel·lent acomplerta per la presidenta va ésser una vegada més elogiada pel seu successor, Àngel Messeguer, que es va comprometre a treballar per la Societat amb tota la il·lusió per tal de mantenir, com a mínim, l'alt nivell assolit per l'antiga Junta.